

ЯВЛЕНИЕ VI.

Горнитъ, Ахмедъ.

Ахмедъ. Ето ги идхъ и тримата хемъ тичхъ.

Биконсфилдъ. Но, стой тамо, може да потрѣбашъ.

Ахмедъ. (дръпва ся на страна. За себе си) Да стоѣхъ, останахъ и безъ имении. Азъ и на султана съмъ слугувалъ, толкось захмедъ не съмъ виждалъ.

Бурке. Чудни дѣла! Какъ неможяхъ Турцитъ въ толкось години да исчистхъ Българитъ, че сега да имъ е мирна главата.

Ахмедъ. (за себе си) Ела си, иди си гечмишъ ола?

Биконсфилдъ. Кому да казвашъ? Подобни наставления многажди отправяхъ до Турекитъ министри, но тѣ се туреки ѣ каратъ, днесъ за утрѣ. Лане добрѣ почнахъ, но не продължихъ. Ако бѣхъ исчистили сичкитъ Българе, днесъ спокойно щѣхъ да си живѣхъ.

Ахмедъ. (за себе си) Умъ царува, умъ робува, умъ патки па-се. Юкъ му я.

ЯВЛЕНИЕ VII.

Горнитъ, Солзбери, Елиотъ, Лейярдъ.

Солзбери. Гутдѣй мжестъръ лорде!

Биконсфилдъ. (като са рѣкува съ сичкитъ) Пліізъ, тейкъ плейсъ, сѣднете. Крайно мя задѣжихте (сѣдхъ).

Бурке. (покланя имъ ся) За васъ ни бѣше разговорхъ, очаквахме ви съ вестърпение.

Елиотъ. Радваме са, като ни имате въ мислитъ си.

Ахмедъ. (като извиква) Олеле! (едно куче отъ вѣнъ го охапва за кракхъ като излайва нѣколко пхти) отиде ми крачеца. (сичкитъ наскочватъ оплашено и казватъ) Но, какво е туй?

Ахмедъ. Какво е? Вашитъ кучета и кракхъ ми изадохъ. Много хапхъ майсасъ Английски кучета бей!.. като чорбаджитъ си.

Лейярдъ. (като отива къмъ тая страна отъ гдѣто залая кучето) Ши! Ши! маршъ! Това е моя апортъ, такъвъ му е обичахъ. Какъ е тръгналъ подиръ ми.